

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205744
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618205744.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu JUDr. Y. A., V.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/X, XXX XX Z., občan SR, proti žalovanému R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX I., občan SR, o zaplatenie 623,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 623,13 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 623,13 eur od 01.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 623,13 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, a to titulom nevyplatenej odmeny a náhrad za vykonané úkony právnej služby za žalovaného na základe plnej moci zo dňa 19.10.2012 vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/42/2013.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že predmetom sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/42/2013 proti žalovanej L. R. bolo zaplatenie sumy 5.566,-eur. K ukončeniu zastupovania došlo 31.12.2015. Dňa 04.01.2016 žalovaný doručil žalobcovi žiadosť o vydanie spisovej dokumentácie a zrušenie plnej moci a vyčíslenie nákladov, v ktorom žiadal žalobcu ako advokáta o vyčíslenie jeho nákladov spojených so zastupovaním žalovaného ako klienta.

3. Žalobca vyúčtovaním odmeny a náhrad za poskytnutie právnych služieb zo dňa 31.12.2015 žalovanému účtoval odmenu vo výške 596,30 eur a náhradu za stratu času vo výške 26,80 eur. Celkovo náklady činili 623,13 eur, pričom žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky do 31.01.2016. Vyúčtovanie si žalovaný osobne prevzal od žalobcu dňa 21.01.2016, avšak dlžnú čiastku v lehote splatnosti nezaplatil. Preto si žalobca okrem sumy 623,13 eur uplatnil proti žalovanému aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Súd vydal dňa 27.02.2019 platobný rozkaz č. k. 4C/54/2018-23 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým podanej žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Keďže žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením, súd platobný rozkaz uznesením č.k. 4C/54/2018-33 zo dňa 30.05.2019 v celom rozsahu zrušil.

5. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 21.03.2019 so žalobou žalobcu nesúhlasil a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že žalobca pri jeho zastupovaní v spore vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/42/2013 nepostupoval správne, keď žalobu podal na celú sumu 5.566,-eur, čo je suma vymožená exekučným konaním vedeným u súdneho exekútora JUDr. Zory Ferdinandy pod sp. zn. EX 125/2010. Táto vymáhaná suma obsahovala okrem istiny 2.533,76 eur platenej žalovaným ako ručiteľom aj úroky z omeškania, súdne trovy a trovy exekučného konania vyvolané tým, že ručiteľ nesplnil dobrovoľne svoj ručiteľský záväzok a na výzvu veriteľa dlh za dlžníka nesplatil. K uvedenému záveru dospel Okresný súd Lučenec v rozsudku č. k. 6C/42/2013-89 zo dňa 27.01.2016. Podľa žalovaného si mal byť žalobca ako jeho právny zástupca vedomý týchto skutočností a mal podať žalobu len na sumu, ktorá bola dôvodná a právne obhájiteľná. Z takto nedôvodne podanej žaloby si žalobca nesprávne účtoval trovy právneho zastúpenia. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, nakoľko tento si účtoval odmenu a náhradu nákladov za úkony právnej služby uskutočnené v období od 19.10.2012 do 12.12.2014. Žaloba bola podaná na súde až 28.12.2018, teda po uplynutí 3-ročnej všeobecnej premlčacej doby.

6. Na pojednávaní dňa 05.09.2019 boli strany sporu prítomné osobne, obidve mali doručenie predvolania vykázané dňa 05.08.2019.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaného, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/42/2013, prečítaním žaloby s prílohami zo dňa 28.12.2018, opravy návrhu zo dňa 06.02.2019, platobného rozkazu č.k. 4C/54/2018-23 zo dňa 27.02.2019, odporu žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 26.03.2019, uznesenia č.k. 4C/54/2018-33 zo dňa 30.05.2019.

8. Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Z. z. občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

9. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu 19.10.2012 (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je do 165,97 eura 16,60 eura, nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura, nad 663,88 eura do 6 638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura, za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura, nad 6 638,78 eura do 33.193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1.659,70 eura prevyšujúcich sumu 6.638,78 eura, nad 33.193,92 eura 486,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3.319,39 eura prevyšujúcich sumu 33.193,92 eura.

12. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

13. Podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich

úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

14. Podľa § 15 vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času.

15. Podľa 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

16. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, o odmenách a náhradách advokátov ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 100 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Na základe vykonaného dokazovania v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov súd zistil nasledovný skutkový stav:

20. Predmetom sporu je nárok žalobcu voči žalovanému ako bývalému klientovi na zaplatenie neuhradenej odmeny a náhrad za poskytnutie právnych služieb v celkovej sume 623,13 eur v zmysle vyúčtovania zo dňa 31.12.2015, a to za právne zastupovanie žalovaného v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/42/2013. Podľa predloženého vyúčtovania si žalobca účtoval odmenu v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) z hodnoty sporu 5.566,- eur, t.j. za jeden úkon právnej služby si účtoval sumu 190,89 eur, a to za úkony prevzatie právneho zastúpenia a vypracovanie a podanie žaloby, účasť na pojednávaní na OS LC dňa 12.02.2014, t.j. 3 x 190,89 eur, spolu s 2 x režijným paušálom za rok 2013 (prevzatie právneho zastúpenia a vypracovanie a podanie žaloby) á 7,81 eur a 1 x režijným paušálom za rok 2014 (účasť na pojednávaní na OS LC dňa 12.02.2014). Odmena spolu predstavovala sumu 596,33 eur. Žalobca si zároveň vyúčtoval aj nárok na náhradu za stratu času v zmysle § 17 vyhlášky za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 12.02.2014 z Fiľakova do Lučenca a späť, spolu za 2 začaté polhodiny á 13,40 eur, spolu 26,80 eur.

21. Súd z pripojeného spisu sp.zn. 6C/42/2013 zistil, že hodnota sporu v čase jeho začatia bola skutočne 5.566,- eur, a teda žalobca ako advokát postupoval v súlade s § 10 ods. 2 vyhlášky, keď za základ pre výpočet tarifnej odmeny použil tarifnú hodnotu peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týkala, určená pri začatí poskytovania právnej služby, t.j. sumu 5.566,- eur. Súd sa teda nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobca ako advokát mal ako tarifnú hodnotu peňažného plnenia určiť sumu nižšiu (sumu 3.871,31 eur), nakoľko vo zvyšnej časti bol žalovaný (v spore sp. zn. 6C/42/2013 v postavení žalobcu) neúspešný. Rovnako advokát postupoval správne aj pri určení výšky režijného paušálu za rok 2013 a 2014, ako aj za náhradu za stratu času za rok 2014 (súd si zároveň v pripojenom spise sp. zn. 6C/42/2013 overil, že žalobca ako advokát sa skutočne uvedeného pojednávania dňa 12.02.2014 osobne zúčastnil (viď čl. 53 pripojeného spisu).

22. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu, ani v tejto časti sa súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, nakoľko mal za to, že v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, v uvedenom prípade trojročná premlčacia doba začala plynúť od ukončenia právneho zastúpenia advokátom (žalobcom), t. j. dňa 31.12.2015, a teda žalobca mal právo po prvý raz uplatniť svoj nárok na zaplatenie

odmeny a náhrady za poskytnutie právnych služieb od 01.01.2016. Trojročná premlčacia doba žalobcovi uplynula dňa 01.01.2019, žaloba bola na súde podaná dňa 28.12.2018, teda včas.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, a preto jej plnom rozsahu vyhovel. Keďže žalovaný bol od 01.02.2016 preukázateľne v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

24. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Keďže žalobca mal v konaní plný úspech, priznal mu súd voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

27. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

28. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.